

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literery Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages, Faculty of Arts, Banaras Hindu University, Varanasi- 221005, Uttar Pradesh, India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG), Department of Tamil, Institute of Languages, Literature & culture, Visva – Bharathi University, Santiniketan, West Bengal, India -731235

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh, India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr SILLALEE A/L S.KANDASAMY

Assistant Professor University Tunku Abdul Rahman (UTAR), Sungai Long,
Cheras, Selangor, Malaysia. sillalee@utar.edu.my

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Studies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Studies ,Eastern University, Srilanka

Dr N.MUTHUMANI

Principal, PPG College of Arts And Science, Coimbatore - 641035.

Dr KANDASAMY

Asst Professor Department of History, Rajus college
Rajapaalayam Madurai Tamil nadu herostone78@rrc.edu.in

Dr S. KARUMPAAYIRAM

Junior Research officer, Central Institute of Classical Tamil, Chennai-600100

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr S.KANNADASAN

Assistant Professor, Tamil Department, The Madura College, Madurai.
Kannadasan@maduracollege.edu.in

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

DR G.UMAMAHESWARI

Asst professor and Head , Department of Tamil , P. K. R Arts college
for women , Gobichettipalayam , Erode (Dt) , umag@pkrarts.org

Dr CHANDRAKALA

Asst Professor and Head, Department of Tamil , PPG college of
Arts and Science, Coimbatore - 641035.

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நாட்டுப்புறவியல்

தமிழக வரலாறும் பேச்சில்லாக் கிராமங்களும்
TamilNadu history and the Uninhabited villages

முனைவர் மு.முனீஸ்மூர்த்தி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் துறை, பிஷப் ஹெபர் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 017, தமிழ்நாடு. Orcid: 0000-0002-7878-0946

Dr. M.Munees Moorthy, Assistant Professor In Tamil, Bishop Heber College, Tiruchirappalli - 620 017, Tamilnadu. Orcid: 0000-0002-7878-0946

Abstract:

Information regarding the "Uninhabited Village" (abandoned or ghost villages) of TamilNadu exists only as archaic data. In reality, new speechless villages are emerging in TamilNadu at regular intervals. There has been no systematic documentation concerning the history of these villages or the underlying factors leading to their formation. The usage of this technical term is a historical continuation of the concepts mentioned in Sangam literature, such as 'a village deserted by its inhabitants' (*kudineengiya oor*), 'a desolate village' (*paazhoor*), 'a front yard where squirrels play because people have left' (*makkal pogiya anilaadu mundril*), 'a vast ruined assembly ground where wealthy families have departed' (*kozhuangudi pogiya perumpaazh mandram*), and 'a village where dwellers have moved away' (*alkunar pogiya oor*). The primary objective of this research paper is to put forward a critical discourse regarding this phenomenon.

Keywords: Uninhabited Village, abandoned, inhabitants, desolate village.

ஆய்வுக்கருக்கம்

தமிழ்நாட்டரசின் வருவாய்த்துறை சார்ந்த நிருவாகக் குறிப்பேடுகளில் பயன்படுத்தப்பெறும் கலைச்சொற்களுள் ஒன்று பேச்சில்லாக் கிராமம் என்பதாகும். தமிழ்நாட்டில் பேச்சில்லாக் கிராமங்கள் பற்றிய விவரங்கள் பழந்தரவுகளாகவே உள்ளன என்பதனையும், குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் பேச்சில்லாக் கிராமங்கள் புதிதாக உருவாகின்றன என்பதனையும், பேச்சில்லாக் கிராமங்களின் வரலாறு, அவை உருவாவதன் பின்னணி ஆகியவை தொடர்பாக முறையாக ஆவணப்படுத்தப் பெறவில்லை என்பதனையும் கருதுகோள்களாக முன்வைக்கின்றது இந்த எழுத்துரை. இக்கலைச்சொல்லின் வழக்காறானது சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்ற குடிநீங்கிய ஊர், பாழூர், மக்கள் போகிய அணிலாடு முன்றில் கொழுங்குடி போகிய பெரும்பாழ்மன்றம், அல்குநர் போகிய ஊர் என்பனவற்றின் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியாகும். இதுதொடர்பான சிந்தனையை முன்வைப்பதனை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டது இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை.

திறவுச்சொற்கள்: பேச்சில்லாக் கிராமங்கள், குடிநீங்கிய ஊர், குடிகள், பாழூர்.

‘ஊர்’ எனும் வழக்காறும் ‘கிராமம்’ எனும் வழக்காறும்

கிராமம் எனும் சொல்வழக்குத் தமிழ்வழக்கன்று; வடசொல் வழக்கு. அந்தணர்கள் வசிக்கின்ற இருப்பிடமாக இச்சொல்லினை அடையாளப்படுத்துகின்றது மணிமேகலை எனும் பெருங்காப்பியம். இச்சொல்லின் தமிழ்வழக்காறு தொடர்பாக ம.பெ.சீனிவாசன் தரும் குறிப்புகள் இன்றியமையாதவை. அக்குறிப்புகள் வருமாறு:

“பட்டி தொட்டிகளையும் சிற்றூர்களையும் குறிக்கும் 'கிராமம்' என்னும் சொல் முற்சங்க நூல்களில் ஓரிடத்தும் இடம்பெறவில்லை.

முதன்முதலில் மணிமேகலையில் தான், "அந்தணர் உறை தரும் கிராமம் எங்கணும்" (13:103-04) என்றோர் தொடர் காணப்படுகிறது. சாத்தனாரின் இவ்விலக்கியப்பதிவு வரலாற்றுக் கண்கொண்டு நோக்கத்தக்கது.

வேதம் கற்ற அந்தணர்களுக்கு - அதாவது வேதத்தின் கிராம பாடத்தில் வல்லவர்களுக்கு, 'கிராம வித்தன்' என்ற பட்டம் வழங்கப் பெற்றதைக் 'கல்வெட்டுகள்' (S11, IV19) தெரிவிக்கின்றன. சிவப் பிராமணரும், வைணவப் பிராமணரும் இப்பட்டத்தினைப் பெற்றிருந்தனர். இப்பட்டப் பேற்றுடன் ஊர்களையும் பிரமதேயமாக - தானமாகப் பெற்றதால், அவ்வந்தணர்களுக்குக் கொடுக்கப்பெற்ற ஊர்களைக் 'கிராமம்' என வழங்கத் தொடங்கினர். 'கிராமம் - பிராமண ஊர்' என்று தமிழ்க் கல்வெட்டுச் சொல்லகராதி (முதல் தொகுதி, ப.180) குறிப்பதையும் நோக்குக. இந்தப் பின்புலத்தில்தான் “அந்தணர் உறைதரும் கிராமம்” என்று சாத்தனார் கூறியதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சிலப்பதிகாரத்தில் "மறையோர் இருக்கையும்" (5:42) என்றே இளங்கோவடிகள் குறிப்பிட்டிருக்கவும், காலத்தாற் பின்வந்த உரையாசிரியர்களான அரும்பதவுரைகாரரும் அடியார்க்கு நல்லாரும் அத்தொடருக்கு, "பஞ்சக்கிராமிகள் இருக்குமிடமும்" என்று பொருள் கூறியிருப்பதையும் இங்கு எண்ணிப் பார்க்கலாம்.

இப்படிப் பிராமணர்களின் வாழ்விடத்தை மட்டும் குறித்த கிராமம் என்னும் பெயர் காலப்போக்கில் நாட்டுப்புறத்துச் சிற்றூர்களையெல்லாம் குறிக்கும் பொதுப்பெயராக மாறிவிட்டது.

கி.பி.13, 14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வைணவ உரைநூல்கள் ஊர்காத்தலைக் 'கிராம கார்யம்' என்றும் ஊர், குடி முதலியவற்றைக் 'கிராமகுலாதிகள்' என்றும் ஊர்த்தலைவனைக் 'கிராமணி' என்றும் குறிக்கின்றன.

கிராமத்துப் பெரியோர்களை, 'கிராம கிழவர்' எனத் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டு (தொ.14, கல்.493) கூறுகின்றது.

"பஞ்ச கிராமம் தரினும் கொண்டு போதுக" என்பது பாரத உரைநடை.

"அடைவுள கிராமம் உற்றோன் கிராமியன் ஆகுமன்றே" என்பது சூடாமணி நிகண்டு. இதன் காலம் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டு. இதில் கிராமத்தில் வாழ்பவன் 'கிராமியன்' எனப்படுகிறான்.

இங்ஙனம் தமிழ் அல்லாத 'கிராமம்' எனவும் வடசொல், தமிழ் வழக்கில் நீக்கமுடியாமல் நிலைபெற்று விட்டது வியப்பன்று" (ம.பெ.சீனிவாசன், 2021:13,14)

இன்றும் நாட்டுப்புறங்களில் ஊர் எனும் வழக்காற்றுக்கு மாற்றாக கிராமம் எனும் சொல்லும் பயன்பாட்டில் பெரும்பான்மையாக உள்ளது.

நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்ந்த பண்டைய மனிதகுலம், தம் சிந்தனையின் விளைவாக, குழுவாக நிலையாக ஓரிடத்தில் குடியிருந்து வாழத் தொடங்கியது. அதன் விளைவாக நேர்ந்ததே குடியிருப்பு எனும் அடையாளம். நாடோடி வாழ்க்கையிலிருந்து அச்சம், நீராதாரம், உணவு உற்பத்தியைக் கற்றல் உள்ளிட்ட காரணிகளால் உதித்ததே உறைவிடம் எனும் சிந்தனை. இத்தகு உறைவிடம்சார் சிந்தனையின் விளைவாகத் தோன்றியவையே இன்றுள்ள சிற்றூர், பேரூர், நகரம், மாநகரம், பெருநகரம் என்பன போன்ற வளர்ச்சி சார்ந்த குடியிருப்பு அடையாளங்கள். மக்கள் வாழும் இத்தகைய குடியிருப்புகளுள் சிற்றூர்கள் மட்டும் புறச்சூழல் காரணமாகப் பயன்பாடற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன.

மக்கள்நலத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தும் காரணமாகவும் ஊர்கள் பிற பயன்பாட்டுக்காக அரசு சார்பில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுப் பயன்பாடற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுதலும் உண்டு. தலைமுறை தலைமுறையாக வாழ்ந்த இருப்பிடத்தை விட்டுவிட்டு இடம்பெயர வேண்டிய அவலநிலையும் மனித இனத்திற்கு அவ்வப்போது நேர்வதுண்டு.

திறன்மிகு நகர் உருவாக்கம், தொழிற்சாலை உருவாக்கம், ஒருங்கிணைந்த புதிய பேருந்து நிலையம் உருவாக்கம், இரயில்முனையம் விரிவாக்கம், விமானநிலைய விரிவாக்கம், அணைகள் கட்டுதல், நான்குவழிச் சாலை - எட்டுவழிச் சாலை விரிவாக்கம், சுரங்கம் தோண்டுதல், மேம்பாலங்கள் கட்டுதல் என்பனபோன்ற வளர்ச்சிப்பணிகளின் பெயரில் அடையாளமிழந்த

சிற்பர்கள் தமிழகத்தில் ஏராளம். எத்தனையோ ஊர்கள் மன்னர்களின் படையெடுப்புகள், இயற்கைப் பேரழிவுகள், கொடிய பஞ்சம், கொடிய நோய்கள் என்பனபோன்ற காரணங்களாலும் உருக்குலைந்திருக்க வாய்ப்புகள் மிகுதி. ஆழிப்பேரலையில் சில பத்தாண்டுகளுக்குமுன் கடல்சீற்றத்தால் உருக்குலைந்த தனுஷ்கோடியின் வரலாறு இன்றும் எண்ணிப்பார்த்துப் பேசப்படுகிறது. ஆனால் சில ஆண்டுகளில் குடியிருப்பினைவிட்டு மக்கள் இடம்பெயர்ந்து சென்ற ஊர்களைப் பற்றி வரலாற்றில் எழுதப்படவில்லை. ஆனால், மக்கள் நீங்கிய அத்தகைய ஊர்களின் பெயர்கள் மட்டும் அரசின் வருவாய்த்துறை சார்ந்த நிர்வாகக் குறிப்பேடுகளில் இருக்கும். அத்தகைய கிராமங்கள் 'பேச்சில்லா கிராமங்கள்' எனும் வகைமையின்கீழ்ப் பதிவிடப் பெற்றுள்ளன.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள குடிநீங்கிய ஊர், பாழூர் எனும் வழக்காறுகளின் நவீன வடிவமே பேச்சில்லாக் கிராமம் என்பதாகும். சங்கநூல்களில் குடிநீங்கிய ஊர், பாழூர் பற்றிய காட்சிகள் புறப்பாடல்களில் அவலக் காட்சியாகவும், அகப்பாடல்களில் தலைவனை எண்ணி வாடும் தலைவியின் வெறுமை மனநிலைக்கு உவமையாகவும் காட்சிப்படுத்தப் பெற்றுள்ளன.

“தமிழில், பேச்சில்லா கிராமம் என்று சொல்லப்படுவதைப் போன்று இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் ஆட்கள் வசிக்காத, இத்தகைய கைவிடப்பட்ட ஊர்களை, இந்தி மொழியில் பே-சிராக் கிராமங்கள் என்கின்றனர். இதற்கு, விளக்கேற்றப்படாத ஒளியிழந்த ஊர்கள் என்று பொருள் (தேனி மு.சுப்பிரமணி, 2024)

எனும் செய்தியை நோக்கும்போது இவ்வாறான பேச்சில்லாக் கிராமங்கள் உருவாதல் என்பது மக்கள் வசிக்கும் நிலவியல் உள்ள பகுதிகள் எங்கும் நிகழும் ஒன்று எனும் உண்மை பெறப்படுகின்றது.

தமிழ்நாடும் பேச்சில்லாக் கிராமங்களும்

பேச்சில்லாக் கிராமங்கள் என்பவை நாகரிக மனிதகுல சமூகப் புத்தகத்தில் கிழிந்த பக்கங்கள் (அ) கிழிக்கப்பட்ட பக்கங்கள் எனலாம். இத்தகைய வரலாறு சிலபோது உருவாதலும் உண்டு; உருவாக்கப்படுதலும் உண்டு. எது எவ்வாறாகினும், வரலாற்றில் அவை இருண்மையாகவும் வெறுமையாகவும் தரவுகளின்றி வெறும் தளங்களாக (இடங்களாக) உயிரினங்கள் வாழ்ந்த தடயங்களைச் சுமந்து நிற்கின்றன. பேச்சில்லாக் கிராமங்களின் வரலாறு என்பது ஆளும் வர்க்கத்திற்கு எதிரானது. சில வேளைகளில் பேச்சில்லாக் கிராமங்கள் ஆளும் வர்க்கத்தால், ஆளும் வர்க்கத்தினரால் உருவாக்கப்படுகின்றன. எனவே, இத்தகைய வரலாறுகளை

ஆவணப்படுத்தும் தொழிற்பாட்டினைக்கூட ஆளும் அதிகார அமைப்புகள் மேற்கொள்வதில்லை.

"1958இல் வைகை அணை கட்டி முடிக்கப்பட்டு, அதன் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிக்குள் இருந்த சிற்றார்கள் இந்திய வரைபடத்திலிருந்து துடைக்கப்பட்டபோது அழுதுகொண்டே ஊரைவிட்டு வெளியேறும் அம்மாவின் கையைப் பற்றிக்கொண்டே இடுப்பளவுத் தண்ணீரில் கையைப் பற்றிக்கொண்டே இடுப்பளவுத் தண்ணீரில் நனைந்த கால் சட்டையோடு தானும் அழுது வெளியேறுகிறான் ஓர் ஐந்து வயதுச் சிறுவன்.

இடம் பெயர்த்து நடப்பட்டதில் அவன் வாழ்க்கை வாடிக்கொண்டே வளர்கிறது.

அவன் வளர வளர, தண்ணீர்ச் சமாதியில் புதைந்துபோன தனது ஊரை, பாறைகளில் அமர்ந்து பெருமூச்சோடு பார்த்துவிட்டு வருகிறான்.

வறண்ட கோடைகளில் தண்ணீர் வற்ற வற்ற புதைக்கப்பட்ட ஊர் லேசாய்க் கை, கால், முகம் காட்டும்; அப்போதெல்லாம் அந்தச் சுவடுகளைத் தடவித் தடவிப் பார்த்து ஆசைதீர அழுதுவிட்டு வந்திருக்கிறான்.

நிறைபெருக்காக நீர் நிறைந்திருக்கும் கால்ங்களில் வைகை அணையின் மதகுமேடுகளில் ஏறி நின்றுகொண்டு, ' அதோ! அங்கே கொக்கோ குருவியோ பறக்கிறதே! அதற்குக் கீழ்தான் எங்கள் ஊர்' என்று நண்பர்களுக்கு ஆசையோடும் துயரத்தோடும் அடையாளம் காட்டியிருக்கிறான்.

42 ஆண்டுகளாய் நெஞ்சில் தூக்கிச் சுமந்த துயரத்தை ஆனந்தவிகடனின் பவளவிழாவில் இறக்கி வைக்குமாறு காலம் அவனுக்குக் கட்டளையிட்டது.

எழுதினான்; அவன் பெயர் வைரமுத்து.

எழுதப்பட்டது; அதன் பெயர் - கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம்" (வைரமுத்து, 2010)

என்பதாக அணைக்கட்டு உருவாக்கத்திற்காக அதுநாள்வரை குடியிருந்த ஊரினை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து வேறிடம் சென்ற (மேட்டூர் உள்ளிட்ட 15 ஊர் மக்கள்) ஊர்ப்புற மாந்தர்தம் மனநிலையை நினைவுகூர்ந்து கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் எனும் பெயரில் புனைவிலக்கியமாகப் படைத்துள்ளதன் பின்னணியை அவலச்சுவையுடன் அறிமுகம் செய்துள்ளார் வைரமுத்து.

இந்திய அரசின் மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பானது இறுதியாக 2011இல் நடைபெற்றது. 2011இல் எடுக்கப்பெற்ற புள்ளிவிவரத்தின் அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சராசரியாக 10-15 ஊர்கள் பேச்சில்லாக் கிராமங்கள் பட்டியலில் உள்ளன என உறுதியாகக் கூற இயலும். சான்றாக,

அரசு சார்பில் மேற்கொள்ளப்பெற்ற மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்புப் புள்ளிவிவரத்தின் அடிப்படையில் (2011இல்) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 10 ஊர்கள் பேச்சில்லாக் கிராமங்களாகத் திகழ்ந்துள்ளன.

<i>District</i>	<i>No. of Villages</i>	<i>Inhabited Villages</i>	<i>UnInhabited Villages</i>
<i>Ramanathapuram</i>	393	383	10

எனினும், இந்த 10 ஊர்கள் எவையெவை என்பதும், இவை பேச்சில்லாக் கிராமங்களாக மாற்றம் பெற்றதன் பின்னணி யாது என்பதும் விடைகாணப்பெறா வினாக்களாகவே உள்ளன. இவை பற்றிய விவரம் முறையாக ஆவணப்படுத்தப் பெறவில்லை. காலப்போக்கில் இவ்வெண்ணிக்கை மிகுதியாவதே வரலாறாக உள்ளது.

தமிழகத்தில் 500க்கும் மேற்பட்ட 'பேச்சில்லா கிராமங்கள்' உள்ளன என்கிறது நாளிதழ் செய்தியொன்று (இந்து தமிழ் - திசை, 14, பிப்ரவரி-2021). 2011 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி தமிழ்நாட்டில் உள்ள பேச்சில்லாக் கிராமங்களின் எண்ணிக்கை 930 ஆகும். இவ்வெண்ணிக்கையானது 2011ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பெற்ற மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையிலானதாகும். அதேவேளை இன்றைய நிலையில் (கடந்த 14ஆண்டுகளில்) இவ்வெண்ணிக்கை 1000ஐக் கடந்து நிற்கும் என்பது கருதுகோளாகும். எடுத்துக்காட்டாக, சிவகங்கை மாவட்டப் புள்ளிவிவரத்தை நோக்கலாம். அம்மாவட்டத்தில் மட்டும் 2011 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்புப் புள்ளிவிவர அடிப்படையில் 7ஊர்கள் பேச்சில்லாக் கிராமங்களாகத் திகழ்ந்துள்ளன. ஆனால், தற்போது (2025வரை கிடைத்துள்ள தரவுகள் அடிப்படையில்) அம்மாவட்டத்தில் 21ஊர்கள் பேச்சில்லாக் கிராமங்களாக உள்ளன. இதுதொடர்பான விவரங்கள் இனி விளக்கப்பெறுகின்றன.

“Sivaganga district includes 2 Revenue Divisions, 6 Taluks, 12 Community Development Blocks, 3 Municipalities, 12 Town Panchayats, and 1 Census Town. There are 515 Revenue Villages in Sivaganga district, of which 508 villages are inhabited. The following table gives the number of ... Community Development Blocks with number of villages in Sivaganga district.” (DISTRICT CENSUS HANDBOOK - SIVAGANGA, PART XII-B, 2011:10)

<i>Sl. No.</i>	<i>Name of CD Blocks</i>	<i>No. of Villages</i>	<i>Inhabited Villages</i>
1	<i>Sivaganga</i>	51	50
2	<i>Kalayarkoil</i>	79	77
3	<i>Manamadurai</i>	38	38
4	<i>Thiruppuvanam</i>	44	44
5	<i>Ilayangudi</i>	54	53
6	<i>Tirupathur</i>	38	38
7	<i>Singampuneri</i>	24	24
8	<i>Sakkottai</i>	36	36
9	<i>Kallal</i>	43	43
10	<i>Devakottai</i>	66	65
11	<i>Kannankudi</i>	23	23
12	<i>Pudur</i>	16	16
	<i>Not under any CD Block</i>	03	01
	<i>Total</i>	515	508

(Inhabited Villages - மக்கள் குடியிருக்கின்ற ஊர்கள்)

மாவட்டம்	குடியிருக்கும் வருவாய் எண்ணிக்கை	பேச்சில்லாக் கிராமங்களின் எண்ணிக்கை
சிவகங்கை	508	07

(சிவகங்கை மாவட்டம் - 2011 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி)

2011ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் 7 எனும் எண்ணிக்கையில் இருந்த பேச்சில்லா கிராமங்கள், அடுத்த 10 ஆண்டுகளில் 19ஆக உயர்ந்துள்ளமை எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது. இதுதொடர்பான செய்திக்குறிப்பு வருமாறு:

“ஆவணத்தில் பெயர் இருக்கு வசிக்கத்தான் ஆளில்லை: சிவகங்கை மாவட்டத்தில் 19 பேச்சில்லா கிராமங்கள்.” என்பது அச்செய்திக் கட்டுரையின் தலைப்பாகும். அச்செய்திக் குறிப்பில் இடம்பெற்றுள்ள கூடுதல் தரவுகள்:

“மக்களே வசிக்காமல், வெறும் பெயர் மட்டுமே உள்ள பல கிராமங்கள் தமிழகத்தில் உள்ளன. அவற்றை பேச்சில்லா கிராமங்கள் என்கின்றனர். வருவாய்த் துறை ஆவணங்களில் மட்டுமே இருக்கும். இந்தக் கிராமங்களில் முற்காலத்தில் மக்கள் வசித்திருப்பர். வறட்சி, வெள்ளம், கொள்ளை நோய், படையெடுப்பு, பெரிய கட்டுமானப் பணிகளுக்காக நிலங்களை கையகப்படுத்தல், அணை கட்டுதல் போன்ற காரணங்களால் மக்கள் இடம்பெயர்ந்திருப்பர்.

சிவகங்கை மாவட்டத்தில் சிவகங்கை தாலுகாவில் திராணியேந்தல், கடம்பன்குளம், இளையான்குடியில் மேலபிடாரிச்சேரி, இடைக்காட்டுர், திருப்பத்தூரில் பட்டாக்குறிச்சி, வடமாவலி, திருப்புவனத்தில் அழகாரேந்தல், தவளைக்குளம், வலையனேந்தல், கருப்பனம்பட்டி, மறக்குளம், காளையார்கோவிலில் பிரண்டைகுளம், தென்மாவலி, மானாமதுரையில் காட்டுரணி, வலையரேந்தல், தேவகோட்டையில் சார்வனேந்தல், வன்னான்வயல், தாழனேந்தல், திவான்வயல் ஆகிய 19 கிராமங்கள் உள்ளன. இதேபோல் மாநிலம் முழுவதும் 500-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்கள் உள்ளன.” (மேலது, 2021)

இப்பட்டியலிலுள்ள ஊர்களுள் தாழ்நேந்தல் எனும் ஊரில் 2011 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி 8 பேர் மட்டுமே வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தெரிய வருகின்றது.

“Somanathamangalam village (L.C. No. 01345700) of Sivaganga taluk is the most populated (14490) and Thalanendal village (L.C.No. 01335100) of Devakottai taluk had the least population (8) in the district”. (DISTRICT CENSUS HANDBOOK - SIVAGANGA, 2011:11)

2021 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த நாளிதழ் செய்தி அடிப்படையில் 19 ஊர்கள் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் பேச்சில்லாக் கிராமங்களாக உள்ளன எனும் தரவினைப் பெற முடிகின்றது. எனினும், அவ்வெண்ணிக்கை கூடிக்கொண்டே செல்கின்றதனைக் கூடுதல் தரவுகள் உறுதி செய்கின்றன.

“சிவகங்கை மாவட்டத்தில் சிவகங்கைக்கு அருகில் சேந்தி உடையநாதபுரம் கிராமக் குழுமத்தைச் சேர்ந்த (Village Group) “பாணன்பரணன்” என்றோர் பேச்சில்லாக் கிராமம் உண்டு. பழமைச் சாயலுடன் கூடிய அழகிய பெயர் இது. பெயர்க்காரணம் புலப்படவில்லை. இது பாணர்களுக்கும் பரணன் என்ற பெயரை நோக்கப் புலவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட ஊராக இருக்கலாம்” (ம.பெ.சீனிவாசன், 2021:14,15) எனும் தரவினைக் கொண்டு நோக்க, 20ஊர்கள் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் பேச்சில்லாக் கிராமங்கள் பட்டியலில் உள்ளதனை அறிய முடிகின்றது.

2022இல் வெளிவந்த முகநூல் பதிவொன்றில், காளையார்கோயில் வட்டத்தில் வேம்பக்கோட்டை எனும் ஊர் பேச்சில்லாக் கிராமமாக உருமாறியுள்ளது சுட்டப்பெற்றுள்ளது. அதனுடன், அவ்வூருகே ஒரேயொரு குடும்பம் மட்டும் வசிக்கும் பிறிதோர் ஊரும் உள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றது அப்பதிவு. இதுதொடர்பான தரவுகளைக் கொண்ட Ramesh Elanthakarai என்பவரது முகநூல் பதிவு திரைக்காட்சியாக (Screenshot) இங்குப் பதிவிடப் பெறுகின்றது.

இதுதொடர்பாக “மீண்டும் ஒரு அத்திப்பட்டியா?” எனும் தலைப்பில் வலையொளிக் காட்சி (<http://youtu.be/n97SOERsV8g>) ஒன்றினை உருவாக்கிப் பதிவிட்டுள்ளார் அவர். ஆனால், அக்காட்சியானது அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு முரணாகத் திகழ்வதாகக் (This video has been removed for violating YouTube's policy on harassment and bullying) காரணம் கூறி அப்பதிவினை நீக்கியுள்ளது யூடியூப் நிறுவனம்.

ஆக, சிவகங்கை மாவட்டத்தில் திராணியேந்தல், கடம்பன்குளம், மேலபிடாரிச்சேரி, இடைக்காட்டுர், பட்டாக்குறிச்சி, வடமாவலி, அழகாரேந்தல், தவளைக்குளம், வலையனேந்தல், கருப்பனம்பட்டி, மறக்குளம், பிரண்டைகுளம், தென்மாவலி, காட்டுரணி, வலையரேந்தல், சார்வனேந்தல், வன்னான்வயல், தாழ்னேந்தல், திவான்வயல், பாணன்பரணன், வேம்பக்கோட்டை என 21 ஊர்கள் (தற்போது வரை) பேச்சில்லாக் கிராமங்களாக அடையாளம் பெறுகின்றன.

மக்கள் குடியிருந்து கொண்டாடி மகிழ்ந்து வாழ்ந்த ஊர்கள் சில பேச்சில்லாக் கிராமங்களாகி உயிரினங்கள் தன்னில் வாழ்ந்த எச்சங்களை மட்டும் உட்செறித்துக்கொண்டு புதர்மண்டிய காடுகளாக மாறி வருகின்றன. மண்ணுக்குள்ளும் புதரிடையேயும் புதைந்துள்ள இவ்வகைய ஊர்கள் தமிழ்நிலத்தில் பரவலாக உள்ளன. குறைந்தபட்சம் அவ்வூர்களின் பெயர்களைக்கூட வரலாற்றில் ஆவணப்படுத்தி இயலாத நிலையும் வரலாற்றுக்குப் பெயர்பெற்ற தமிழ்நிலத்தில் வரலாறாகப் பதிவாகி வருகின்றது.

துணைநின்ற நூல்கள்

சீனிவாசன் ம.பெ., 2021, பேச்சில்லாக் கிராமம், சந்தியா பதிப்பகம், அசோக் நகர், சென்னை.

செல்வராசு அ., 2004, முல்லை நிலமும் எல்லைப் போரும், எழில் பதிப்பகம், பாதர்பேட்டை, துறையூர், திருச்சி.

முனீஸ்முர்த்தி மு., 2025, தமிழக வரலாற்றில் பேச்சில்லாக் கிராமம், (குறுந்திட்ட ஆய்வேடு), பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

....., 2011, DISTRICT CENSUS HANDBOOK - RAMANATHAPURAM, DIRECTORATE OF CENSUS OPERATIONS, TAMILNADU.

....., 2011, DISTRICT CENSUS HANDBOOK - SIVAGANGA, PART XII-B, DIRECTORATE OF CENSUS OPERATIONS, TAMILNADU.

<http://hareeshnarayan.blogspot.com/2010/04/blog-post.html> - “கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் [புத்தகம்] - ஒரு பார்வை.”

<https://www.hindustamil.in/news/tamilnadu/1213686-speechilla-villages-emerging-on-tamil-nadu-result-lack-of-road-infrastructure.html> - “தமிழகத்தில் உருவாகும் பேச்சில்லா கிராமங்கள் - சாலை வசதியின்மை விளைவு.”

[https://www.dinamalar.com/news/tamil-nadu-district-news-sivagangai/sivagangai-district-](https://www.dinamalar.com/news/tamil-nadu-district-news-sivagangai/sivagangai-district-news/613629)

[news/613629](https://www.dinamalar.com/news/tamil-nadu-district-news-sivagangai/sivagangai-district-news/613629) - “எல்லோராலும் பேசப்படும் பேச்சில்லா கிராமம்”:பே(ஊ)ருண்டு, வசிப்பதற்கு ஆளில்லை.

[https://kalkionline.com/lifestyle/art/wonder-of-silent-villages-and-sailing-stones.](https://kalkionline.com/lifestyle/art/wonder-of-silent-villages-and-sailing-stones)

“பேச்சில்லாக் கிராமங்களும் தாமாகவே நகரும் கற்களும் ... ஆச்சரியமோ ஆச்சரியம்”! (23, Dec 2024).

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஏப்ரல் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்க்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஏப்ரல் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஏப்ரல் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com